TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2021 m. vasario 3 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Viešieji pirkimai – Viešojo pirkimo sutarčių sudarymo tvarka – Direktyva 2014/24/ES – 2 straipsnio 1 dalies 4 punktas – Perkančioji organizacija – Viešosios teisės reglamentuojami subjektai – Sąvoka – Nacionalinė sporto federacija – Bendrojo intereso poreikių tenkinimas – Viešosios teisės reglamentuojamo subjekto vykdoma federacijos valdymo priežiūra“

Sujungtose bylose C-155/19 ir C-156/19

dėl *Consiglio di Stato* (Valstybės Taryba, Belgija) 2019 m. sausio 17 d. nutartimis, kurias Teisingumo Teismas gavo 2019 m. vasario 22 d., pagal SESV 267 straipsnį pateiktų dviejų prašymų priimti prejudicinį sprendimą bylose

Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC),

Consorzio Ge.Se.Av. S. c. arl

prieš

De Vellis Servizi Globali Srl,

dalyvaujant

Consorzio Ge.Se.Av. S. c. arl,

Comitato Olimpico Nazionale Italiano (CONI),

Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC),

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas M. Vilaras, teisėjai N. Piçarra, D. Šváby (pranešėjas), S. Rodin ir K. Jürimäe,

generalinis advokatas M. Campos Sánchez-Bordona,

posėdžio sekretorius R. Schiano, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2020 m. liepos 1 d. posėdžiui,

* Proceso kalba: italų.

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

– *Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC)*, atstovaujamos *avvocati* L. Medugno ir L. Mazzarelli,

– *Consorzio Ge.Se.Av. Consorzio Ge.Se.Av. S. c. arl*, atstovaujamos *avvocato* V. Di Martino,

– *De Vellis Servizi Globali Srl*, atstovaujamos *avvocati* D. Lipani, A. Catricalà, F. Sbrana ir S. Grillo,

– *Comitato Olimpico Nazionale Italiano (CONI)*, atstovaujamo *avvocati* S. Fidanzia ir A. Gigliola,

– Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* D. Del Gaizo,

– Europos Komisijos, atstovaujamos G. Gattinara, P. Ondrůšek ir L. Haasbeek,

susipažinęs su 2020 m. spalio 1 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymai priimti prejudicinį sprendimą pateikti dėl 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/24/ES dėl viešųjų pirkimų, kuria panaikinama Direktyva 2004/18/EB (OL L 94, 2014, p. 65), 2 straipsnio 1 dalies 4 punkto a ir c papunkčių išaiškinimo.

2 Šie prašymai buvo pateikti nagrinėjant du *Federazione Italiana Giuoco Calcio* (Italijos futbolo federacija, toliau – FIGC) ir *Consorzio Ge.Se.Av. S. c. arl* (toliau – *Consorzio*) ginčus su *De Vellis Servizi Globali Srl* dėl sutarties sudarymo su *Consorzio*.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

3 Direktyvos 2014/24 2 straipsnio 1 dalies 4 punkte nustatyta:

„Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

<…>

4) viešosios teisės reglamentuojami subjektai – subjektai, pasižymintys visomis toliau išvardytomis charakteristikomis:
   a) jie įsteigti siekiant konkretaus tikslo – patenkinti bendrojo intereso poreikius, kurie nėra pramoninio ar komercinio pobūdžio;
   b) jie turi teisinį subjektiškumą ir
   c) jie didžiąja dalimi finansuojami valstybės, regionų ar vietos valdžios institucijų ar kitų viešosios teisės reglamentuojamų subjektų lėšomis arba jų valdymas yra prižiūrimas tų institucijų ar subjektų, arba jie turi administracinį, valdymo ar priežiūros organą, kurio daugiau kaip pusę narių skiria valstybės, regionų ar vietos valdžios institucijos arba kiti viešosios teisės reglamentuojami subjektai.“

Italijos teisė

Viešųjų pirkimų kodeksas

4 2016 m. balandžio 18 d. *decreto legislativo n. 50 – Codice dei contratti pubblici* (Įstatyminis dekretas Nr. 50 dėl viešųjų pirkimų kodekso; GURI, Nr. 91, paprastasis priedas, 2016 m. balandžio 19 d., toliau – Viešųjų pirkimų kodeksas) 3 straipsnio 1 dalies d punkte nustatyta:

„Šiame Kodekse vartojamų terminų apibrėžtys:

<…>

d) viešosios teisės reglamentuojami subjektai – subjektai, net turintys bendrovės teisinę formą, kurių neišsamus sąrašas pateikiamas IV priede, su sąlyga, kad jie:
   1) įsteigti siekiant konkretaus tikslo – patenkinti bendrojo intereso poreikius, kurie nėra pramoninio ar komercinio pobūdžio;
   2) turi teisinį subjektiškumą

      ir
   3) didžiąja dalimi finansuojami valstybės, regionų ar vietos valdžios institucijų ar kitų viešosios teisės reglamentuojamų subjektų lėšomis arba jų valdymas yra prižiūrimas tų institucijų ar subjektų, arba jie turi administracinį, valdymo ar priežiūros organą, kurio daugiau kaip pusę narių skiria valstybės, regionų ar vietos valdžios institucijos arba kiti viešosios teisės reglamentuojami subjektai.“

Dekretas įstatymas Nr. 220

5 2003 m. rugpjūčio 19 d. *decreto legge n.°220 – Disposizioni urgenti in materia di giustizia sportiva* (Dekretas įstatymas Nr. 220 dėl skubių priemonių sporto drausmės srityje; GURI, Nr. 192, 2003 m. rugpjūčio 20 d.), pertvarkyto į įstatymą padarius pakeitimus 2003 m. spalio 17 d. *legge n.°208* (Įstatymas Nr. 208; GURI, Nr. 243, 2003 m. spalio 18 d.) 1 straipsniu, 1 straipsnyje nustatyta:

„1. Respublika pripažįsta ir skatina nacionalinės sporto teisės, kaip Tarptautinio olimpinio komiteto kompetencijai priskiriamos tarptautinės sporto teisės dalies, autonomiją.

2. Sporto teisės ir Respublikos teisės ryšiai reglamentuojami vadovaujantis autonomijos principu, išskyrus Respublikos teisės sistemai svarbius atvejus, kai subjektyvios teisinės situacijos yra susijusios su sporto teise.“

Įstatyminis dekretas Nr. 242

6 Pagrindinėms byloms taikytinos redakcijos 1999 m. liepos 23 d. *decreto legislativo n.°242 – Riordino del Comitato olimpico nazionale italiano -CONI, a norma dell'articolo 11 della legge 15 marzo 1997, no 59* (Įstatyminis dekretas Nr. 242 dėl Italijos nacionalinio olimpinio komiteto (CONI) reorganizavimo, vadovaujantis 1997 m. kovo 15 d. Įstatymo Nr. 59 11 straipsniu; GURI, Nr. 176, 1999 m. liepos 29 d., toliau – Įstatyminis dekretas Nr. 242) 1 straipsnyje numatyta:

„1. [*Comitato Olimpico Nazionale Italiano* (Italijos nacionalinis olimpinis komitetas, toliau – CONI)] yra viešosios teisės reglamentuojamas juridinis asmuo, jo buveinė yra Romoje ir jis yra prižiūrimas *Ministero per i Beni e le Attività Culturali* (Kultūros paveldo ir kultūrinės veiklos ministerija, Italija).“

7 Šio įstatyminio dekreto 2 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„CONI <…> laikosi tarptautinės sporto teisės principų, atsižvelgdamas į Tarptautinio olimpinio komiteto (toliau – TOK) sprendimus ir nurodymus. Jis atsakingas už nacionalinio sporto organizavimą ir stiprinimą, visų pirma sportininkų rengimą ir tinkamų išteklių, reikalingų olimpinėms žaidynėms ir visiems kitiems nacionaliniams ar tarptautiniams sporto renginiams, skirtiems pasirengti olimpinėms žaidynėms, suteikimą. Sporto teisės srityje <…> jis taip pat atsakingas už tai, kad būtų priimtos prevencijos ir baudimo priemonės, skirtos atgrasyti, kad nebūtų naudojamos medžiagos, dėl kurių pakinta natūralus fizinis sportininkų pajėgumas sportuojant, taip pat priemonės, skatinančios kuo daugiau sportuoti <…>, paisydamas 1977 m. liepos 24 d. *decreto del Presidente della Repubblica n. 616* (Respublikos prezidento dekretas Nr. 616) nustatytų ribų <…>.“

8 To paties įstatyminio dekreto 4 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyta:

„1. Nacionalinę tarybą sudaro:

a) jai pirmininkaujantis CONI pirmininkas;

b) nacionalinių sporto federacijų pirmininkai;

c) TOK Italijos nariai;

d) sportininkai ir sporto srities techniniai darbuotojai, atstovaujantys nacionalinėms sporto federacijoms ir asocijuotoms sporto šakų organizacijoms, su sąlyga, kad jų sporto veikla niekada nebuvo sustabdyta už medžiagų, dėl kurių pakinta natūralus fizinis pajėgumas sportuojant, vartojimą;

<…>

2. [Nacionalinių sporto] federacijų atstovai, paskirti olimpinio sporto srityse, turi sudaryti balsuojančiųjų CONI nacionalinėje taryboje daugumą.“

9 Įstatyminio dekreto Nr. 242 5 straipsnyje nustatyta:

„1. Vadovaudamasi TOK sprendimais ir nurodymais Nacionalinė taryba imasi veiksmų olimpinei dvasiai skleisti, reglamentuoja ir koordinuoja nacionalinę sporto veiklą ir šiuo tikslu derina veiksmus, kurių imasi nacionalinės sporto federacijos bei nacionalinės sporto šakų organizacijos.

<…>

2. Nacionalinės tarybos uždaviniai yra tokie:

a) priimti įstatus ir kitus norminius aktus, patenkančius į jos kompetencijos sritį, taip pat gaires, padedančias aiškinti ir taikyti galiojančias teisės normas;

b) nustatyti pagrindinius principus, kuriuos turi atitikti nacionalinių sporto federacijų, asocijuotų sporto šakų organizacijų, sportą skatinančių subjektų, sporto asociacijų ir bendrovių įstatai, kad jie būtų pripažinti siekiančiais sporto tikslų;

c) priimti sprendimus, kad siekiančiomis sporto tikslų būtų pripažintos nacionalinės sporto federacijos, sporto bendrovės ir asociacijos, sportą skatinantys subjektai, labdaros organizacijos ir kitos sporto šakų organizacijos, priklausančios CONI ir federacijoms, laikantis įstatuose nustatytų reikalavimų <…>;

<…>

e) nustatyti vykdomos nacionalinių sporto federacijų, asocijuotų sporto šakų organizacijų ir pripažintų sportą skatinančių subjektų priežiūros kriterijus ir sąlygas;

<…>

e-ter) nacionalinės komisijos siūlymu priimti sprendimus taikyti nacionalinių sporto federacijų arba asocijuotų sporto šakų organizacijų laikinąjį administravimą tais atvejais, kai yra didelių valdymo trūkumų arba valdymo organai padaro didelių sporto teisės pažeidimų, kai įrodoma, kad šie organai negali veikti, arba kai neužtikrinama, kad nacionalinės sporto varžybos būtų rengiamos ir vyktų laikantis reikalavimų;

<…>“

10 Šio įstatyminio dekreto 6 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Nacionalinę komisiją sudaro:

a) jai pirmininkaujantis CONI pirmininkas;

b) TOK Italijos nariai;

c) dešimt nacionalinių sporto federacijų ir asocijuotų sporto šakų organizacijų atstovų;

<…>“

11 Minėto įstatyminio dekreto 7 straipsnyje nustatyta:

„1. Nacionalinė komisija vykdo CONI administracinės ir valdymo veiklos generalinio direktorato funkcijas, apibrėžia jo tikslus ir programas, tikrina, ar rezultatai atitinka nustatytas gaires.

2. Nacionalinė komisija vykdo šias užduotis:

<…>

e) remdamasi kriterijais ir tvarka, nustatytais pagal 5 straipsnio 2 dalies e punktą, vykdo nacionalinių sporto federacijų, asocijuotų sporto šakų organizacijų ir subjektų, pripažintų skatinančiais sportą, priežiūrą, kiek tai susiję su reikalavimus atitinkančiu varžybų organizavimu, rengimu olimpinėms žaidynėms, aukšto meistriškumo sporto veikla ir šios dalies d punkte nurodytos finansinės paramos naudojimu;

f) siūlo Nacionalinei tarybai taikyti nacionalinių sporto federacijų arba asocijuotų sporto šakų organizacijų laikinąjį administravimą tais atvejais, kai nustatoma didelių valdymo trūkumų arba valdymo organai padaro didelių sporto teisės pažeidimų, arba kai įrodoma, kad šie organai negali veikti, arba kai nesilaikoma teisės aktuose nustatytų reikalavimų tam, kad būtų užtikrinta, kad nacionalinės sporto varžybos būtų rengiamos ir vyktų tinkamomis sąlygomis;

<…>“

12 To paties įstatyminio dekreto 15 straipsnio 1–6 dalyse numatyta:

„1. Nacionalinės sporto federacijos ir asocijuotos sporto šakų organizacijos vykdo sporto veiklą, laikydamosi TOK, tarptautinių federacijų ir CONI sprendimų ir nurodymų, taip pat atsižvelgdamos į tam tikrų veiklos rūšių, nurodytų CONI įstatuose, viešąjį pobūdį. Tokioje veikloje dalyvauja sporto bendrovės ir asociacijos ir tik tais atvejais, kurie numatyti nacionalinių sporto federacijų ir asocijuotų sporto šakų organizacijų įstatuose, kiek tai susiję su šia specialia veikla, taip pat individualūs nariai.

2. Nacionalinės sporto federacijos ir asocijuotos sporto šakų organizacijos yra asociacijos, turinčios pagal privatinę teisę įsteigto juridinio asmens statusą. Jos nesiekia pelno ir, jeigu šiame dekrete aiškiai nenumatyta, joms taikomos Civilinio kodekso ir atitinkamų jį įgyvendinančių teisės aktų nuostatos.

3. Nacionalinių sporto federacijų ir asocijuotų sporto šakų organizacijų finansines ataskaitas kiekvienais metais tvirtina federalinės administracijos organas, be to, juos turi patvirtinti CONI nacionalinė komisija. Jeigu federacijos ar asocijuotos organizacijos auditorių nuomonė yra neigiama arba CONI nacionalinė komisija finansinės ataskaitos nepatvirtina, turi būti sušaukiama bendrovių ir asociacijų asamblėja, kad būtų priimtas sprendimas dėl finansinės ataskaitos patvirtinimo.

4. Asamblėja, išrinkusi valdymo organus, tvirtina administracinio organo orientacines biudžeto programas ir jas patikrina kiekvieno ketverių metų laikotarpio ir laikotarpio, kuriam jos buvo patvirtintos, pabaigoje.

5. Nacionalines sporto federacijas ir asocijuotas sporto šakų organizacijas sporto tikslais pripažįsta Nacionalinė taryba.

6. Naujoms nacionalinėms sporto federacijoms ir asocijuotoms sporto šakų organizacijoms pagal privatinę teisę įsteigto juridinio asmens statusas pripažįstamas pagal 2000 m. vasario 10 d. *decreto del Presidente della Repubblica n. 361* (Respublikos prezidento dekretas Nr. 361)], kai sporto tikslais jį prieš tai pripažįsta Nacionalinė taryba.

<…>“

13 Įstatyminio dekreto Nr. 242 16 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Nacionalines sporto federacijas ir asocijuotas sporto šakų organizacijas reglamentuoja įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatos, remiantis vidaus demokratijos principu, visų dalyvavimu sporto veikloje vienodomis sąlygomis principu ir laikantis nacionalinės ir tarptautinės sporto teisės.“

CONI įstatai

14 CONI įstatų 1 straipsnyje numatyta:

„1. [CONI] – tai nacionalinių sporto federacijų ir asocijuotų sporto šakų organizacijų konfederacija. <…>

2. CONI <…> yra institucija, atsakinga už sporto veiklos, kuri laikoma svarbiausiu fizinio ir moralinio asmens vystymosi veiksniu ir sudedamąja nacionalinės kultūros bei švietimo dalimi, drausmę, reglamentavimą ir valdymą. <…>“

15 CONI įstatų 6 straipsnyje nustatyta:

„1. Nacionalinė taryba, kaip aukščiausia institucija, atstovaujanti Italijos sportui, skleidžia olimpines idėjas, užtikrina, kad būtų imamasi olimpinėms žaidynėms pasirengti būtinų veiksmų, reglamentuoja ir koordinuoja nacionalinę sporto veiklą ir derina nacionalinių sporto federacijų bei asocijuotų sporto šakų organizacijų veiksmus.

<…>

4. Nacionalinė taryba:

<…>

b) nustato pagrindinius principus, kuriuos, siekiant pripažinimo sporto tikslais, turi atitikti nacionalinių sporto federacijų, asocijuotų sporto šakų organizacijų, sportą skatinančių įstaigų, visuomenei naudingomis pripažintų asociacijų, sporto asociacijų bei bendrovių įstatai, ir priima Sporto drausmės kodeksą, kurio turi paisyti visos nacionalinės sporto federacijos ir asocijuotos sporto šakų organizacijos;

c) priima sprendimus dėl nacionalinių sporto federacijų, asocijuotų sporto šakų organizacijų, sportą skatinančių subjektų, visuomenei naudingomis pripažintų asociacijų pripažinimo sporto tikslais vadovaudamasi įstatuose nustatytais kriterijais, taip pat šiuo tikslu atsižvelgdama į sporto atstovavimą ir olimpinį jo pobūdį, į tai, ar jį yra pripažinęs TOK, ir sporto šakos tradicijas;

<…>

e) nustato CONI vykdomos nacionalinių sporto federacijų, asocijuotų sporto šakų organizacijų ir sporto srityse pripažintų sportą skatinančių subjektų priežiūros kriterijus ir tvarką;

e1) tam, kad užtikrintų reikalavimus atitinkantį sporto varžybų organizavimą, nustato federacijų vykdomos [asocijuotų] sporto bendrovių patikrinimų kriterijus ir tvarką, taip pat CONI vykdomos papildomos kontrolės kriterijus ir tvarką, jeigu paaiškėja, kad nacionalinių sporto federacijų vykdoma priežiūra yra netinkama;

<…>

f1) nacionalinės komisijos siūlymu priima sprendimus taikyti nacionalinių sporto federacijų ir asocijuotų sporto šakų organizacijų laikinąjį administravimą tais atvejais, kai nustatoma didelių valdymo trūkumų arba valdymo organai padaro didelių sporto teisės pažeidimų, arba kai įrodoma, kad šie organai negali veikti, arba kai neužtikrinama, kad nacionalinės sporto varžybos būtų rengiamos ir vyktų tinkamomis sąlygomis;

<…>“

16 CONI įstatų 7 straipsnio 5 dalyje numatyta:

„Nacionalinė komisija:

<…>

e) vadovaudamasi Nacionalinės tarybos nustatytais kriterijais ir tvarka prižiūri nacionalines sporto federacijas, kiek tai susiję su viešaisiais aspektais, visų pirma su reikalavimus atitinkančiu varžybų organizavimu, rengimu olimpinėms žaidynėms, aukšto meistriškumo sporto veikla bei suteiktos finansinės paramos naudojimu, ir nustato finansinės paramos skyrimo federacijoms kriterijus;

<…>

f) siūlo Nacionalinei tarybai taikyti nacionalinių sporto federacijų arba asocijuotų sporto šakų organizacijų laikinąjį administravimą tais atvejais, kai nustatoma didelių valdymo trūkumų arba valdymo organai padaro didelių sporto teisės pažeidimų, arba kai įrodoma, kad šie organai negali veikti, arba kai nacionalinės sporto federacijos nepatvirtino reglamentuojamųjų procedūrų ar kompetentingų vidaus organų laikinojo administravimo tam, kad būtų užtikrinta, jog nacionalinės sporto varžybos bus rengiamos ir vyks tinkamomis sąlygomis;

<…>

g2) tvirtina nacionalinių sporto federacijų ir asocijuotų sporto šakų organizacijų veiklos biudžetą ir su ja susijusius projektus, taip pat jų metinę finansinę ataskaitą;

<…>

h1) skiria auditorius, atstovaujančius CONI nacionalinėse sporto federacijose ir asocijuotose sporto šakų organizacijose ir CONI regioniniuose komitetuose;

<…>

l) tvirtina sporto tikslais nacionalinių sporto federacijų ir asocijuotų sporto šakų organizacijų įstatus, įstatų įgyvendinimo taisykles, sporto drausmės ir antidopingo taisykles, įvertindama jų atitiktį įstatymams, CONI įstatams, pagrindiniams principams, Nacionalinės tarybos nurodymams ir kriterijams; prireikus per 90 dienų juos grąžina nacionalinėms sporto federacijoms ir asocijuotoms sporto šakų organizacijoms, kad būtų padaryti būtini pakeitimai;

<…>“

17 CONI įstatų 20 straipsnio 4 dalyje numatyta:

„Nacionalinės sporto federacijos vykdo sporto veiklą ir atitinkamą skatinimo veiklą, vadovaudamosi TOK ir CONI sprendimais ir nurodymais, taip pat atsižvelgdamos į tam tikrų tos veiklos aspektų viešąjį pobūdį. Pagal sporto teisę nacionalinėms sporto federacijoms, prižiūrimoms CONI, pripažįstamas techninis, organizacinis ir valdymo savarankiškumas.“

18 CONI 21 straipsnyje nurodyta:

„1. CONI pripažįsta nacionalines sporto federacijas, kurios tenkina šias sąlygas:

a) vykdo sporto veiklą nacionalinėje teritorijoje ir tarptautiniu mastu, įskaitant dalyvavimą varžybose ir sportininkams bei techniniams darbuotojams skirtų mokymo programų įgyvendinimą;

b) yra TOK pripažintos tarptautinės federacijos narė (kai tokia egzistuoja) ir administruoja veiklą pagal olimpinę chartiją ir tarptautinės federacijos, kuriai jos priklauso, taisykles;

c) veikia pagal įstatus ir taisykles, grindžiamas vidaus demokratijos ir moterų bei vyrų dalyvavimo sporto veikloje lygiomis galimybėmis principu bei laikydamasis TOK ir CONI rezoliucijų ir nurodymų;

d) atitinka valdymo organų rinkimų ir sudarymo procedūrų reikalavimus pagal [Įstatyminio dekreto Nr. 242] 16 straipsnio 2 dalies nuostatas.

<…>

3. Jeigu pripažinta nacionalinė sporto federacija neatitinka pirmesnėje 1 dalyje nustatytų reikalavimų, CONI nacionalinė taryba priima sprendimą panaikinti suteiktą pripažinimą.“

19 CONI įstatų 22 straipsnyje numatyta:

„1. Nacionalinių sporto federacijų įstatuose turi būti paisoma Nacionalinės tarybos nustatytų pagrindinių principų ir jais visų pirma turi būti siekiama užtikrinti deramą pusiausvyrą tarp profesionalių sportininkų ir sportininkų mėgėjų sektorių teisių ir pareigų, įskaitant tarp įvairių tos pačios sporto srities kategorijų.

2. Nacionalinių sporto federacijų įstatuose apibrėžiama sportininkų ir techninių darbuotojų aktyvių ir pasyvių rinkimų tvarka, laikantis TOK rekomendacijų ir CONI nacionalinės tarybos nustatytų pagrindinių principų.

<…>

4. Antro lygmens asamblėja, kurią sudaro teritoriniu lygmeniu išrinkti atstovai, leidžiama nacionalinėse sporto federacijose, kuriose yra daugiau nei 2 000 asociacijų ir balso teisę turinčių bendrovių narių.

5. Nacionalinė komisija sporto tikslais per 90 dienų turi patvirtinti nacionalinių sporto federacijų įstatus. Tam ji turi įvertinti jų atitiktį įstatymams, CONI įstatams ir jo Nacionalinės tarybos nustatytiems pagrindiniams principams. Jei nesilaikoma šio 90 dienų termino, skaičiuojamo nuo įstatų pateikimo Generaliniam sekretoriatui momento, nacionalinė komisija perduoda šį dokumentą atitinkamoms federacijoms ir nurodo joms kriterijus, kurių reikia laikytis, kad būtų padaryti būtini pakeitimai. Jei šis 90 dienų terminas pasibaigė ir toks perdavimas neatliktas, federacijos įstatai laikomi patvirtintais. Jei nacionalinės sporto federacijos nepakeičia savo įstatų taip, kaip buvo nurodyta, nacionalinė komisija gali paskirti *ad hoc* komisarą, o esant sunkiausiems atvejams, atšaukti pripažinimą apie tai iš anksto įspėjus.

5bis. Įstatuose apibrėžiami priežiūros ir kontrolės įgaliojimai, kuriuos gali įgyvendinti federacijos, atsižvelgdamos į jų organizacinės struktūros ypatybes.

<…>“

20 CONI įstatų 23 straipsnyje numatyta:

„1. Pagal Įstatyminį dekretą Nr. 242 (su vėlesniais pakeitimais ir papildymais), be veiklos, kurios viešasis pobūdis aiškiai numatytas įstatyme, vieša yra tik ta nacionalinių sporto federacijų veikla, kuri susijusi su sporto bendrovių bei asociacijų ir atskirų narių priėmimu ir naryste, sprendimų dėl priėmimo arba narystės atšaukimu bet kokiu pagrindu ir pakeitimu, priežiūra siekiant užtikrinti tinkamą profesionalių sportininkų varžybų ir čempionatų vykdymą, viešųjų subsidijų naudojimu, dopingo vartojimo prevencija ir sankcijų skyrimu, taip pat veikla, susijusi su rengimu olimpinėms žaidynėms ir aukšto meistriškumo varžyboms bei techninių darbuotojų rengimu, viešosios sporto infrastruktūros naudojimu ir valdymu.

1bis. Vykdydamos 1 dalyje nurodytą viešojo pobūdžio veiklą nacionalinės sporto federacijos laikosi CONI nurodymų, paklūsta jo priežiūrai ir veikia paisydamos nešališkumo bei skaidrumo principų. Viešasis veiklos pobūdis niekaip nepakeičia įprastos privatinės teisės sistemos, taikomos atskiriems veiksmams ir su jais susijusioms subjektyvioms teisinėms situacijoms.

1ter. Nacionalinė komisija nustato kriterijus ir procedūras, leidžiančius užtikrinti, kad kolegialūs sprendimai atitiktų CONI programų nuostatas, susijusias su nacionalinių rinktinių dalyvavimu varžybose, nacionalinio sporto paveldo apsauga, jo specialia tapatybe ir poreikiu užtikrinti veiksmingą vidaus valdymą.

2. Nacionalinė komisija, remdamasi Nacionalinės tarybos nustatytais kriterijais ir procedūromis, tvirtina nacionalinių sporto federacijų biudžetus ir nustato šioms federacijoms skirtus finansinius įnašus. Tam ji taip pat gali nustatyti konkrečius sektorius, kuriems tie įnašai skirtini, ypatingą dėmesį skirdama jaunimo sportui skatinti, olimpinėms žaidynėms rengti ir aukšto meistriškumo sporto veiklai.

3. Nacionalinė komisija prižiūri, kad nacionalinės sporto federacijos veiktų tinkamai. Jeigu nustatoma didelių valdymo trūkumų arba valdymo organai padaro didelių sporto teisės pažeidimų, arba kai įrodoma, kad šie organai negali veikti, arba kai neužtikrinama, kad nacionalinės sporto varžybos būtų rengiamos ir vyktų laikantis reikalavimų, nacionalinė komisija siūlo Nacionalinei tarybai skirti komisarą.“

Pagrindinės bylos ir prejudiciniai klausimai

21 *De Vellis Servizi Globali* buvo pakviesta dalyvauti FIGC organizuotoje derybų procedūroje, siekiant sudaryti sutartį dėl trejus metus teiktinų nešimo paslaugų, reikalingų lydint nacionalines rinktines per jų keliones ir FIGC sandėlyje Romoje (Italija). Kadangi šios procedūros pabaigoje sutartis buvo sudaryta su *Consorzio*, *De Vellis Servizi Globali* apskundė *Tribunale amministrativo regionale per il Lazio* (Lacijaus regiono administracinis teismas, Italija) šios procedūros vykdymo tvarką ir teigė, kad FIGC turi būti laikoma viešosios teisės reglamentuojamu subjektu, kaip tai suprantama pagal Viešųjų pirkimų kodekso 3 straipsnio 1 dalies d punktą, ir dėl to turėjo laikytis šiame kodekse numatytų viešumo taisyklių.

22 *Tribunale amministrativo regionale per il Lazio* (Lacijaus regiono administracinis teismas) patenkino *De Vellis Servizi Globali* skundą ir panaikino sprendimą sudaryti sutartį su *Consorzio*.

23 FIGC ir *Consorzio* dėl šio teismo sprendimo pateikė apeliacinius skundus *Consiglio di Stato* (Valstybės Taryba, Italija). Abi ginčija prielaidą, kad FIGC turi būti kvalifikuojama kaip „viešosios teisės reglamentuojamas subjektas“, taigi ir administracinio teismo jurisdikciją, ir nesutinka, kad *Tribunale amministrativo regionale per il Lazio* (Lacijaus regiono administracinis teismas) turėjo patenkinti skundą.

24 Prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas teigia, kad siekiant nustatyti, ar Italijos administraciniai teismai turi jurisdikciją spręsti šį ginčą ir ar FIGC turėjo taikyti taisykles, susijusias su viešojo pirkimo sutarčių sudarymu, būtina visų pirma nustatyti, ar ją galima laikyti „viešosios teisės reglamentuojamu subjektu“, kaip jis suprantamas pagal Viešųjų pirkimų kodekso 3 straipsnio 1 dalies d punktą (juo į nacionalinę teisę perkeltas Direktyvos 2014/24 2 straipsnio 1 dalies 4 punktas).

25 Konkrečiai kalbant, prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kyla klausimas, pirma, ar FIGC tenkina Direktyvos 2014/24 2 straipsnio 1 dalies 4 punkto a papunktyje nustatytą sąlygą, kad „viešosios teisės reglamentuojamas subjektas“ – tai subjektas, įsteigtas siekiant konkretaus tikslo – patenkinti bendrojo intereso poreikius, kurie nėra pramoninio ar komercinio pobūdžio.

26 Šiuo klausimu prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, viena vertus, kad FIGC, kaip nacionalinė sporto federacija, yra privatinės teisės reglamentuojamas juridinis asmuo, kurį valstybė tik pripažįsta, taikydama pagal privatinę teisę įsteigtų juridinių asmenų pripažinimo tvarką, ir kurio tam tikros veiklos viešasis pobūdis nepakeičia jam taikomos įprastos privatinės teisės sistemos. Be to, atsižvelgiant į tai, kad ji pati save finansuoja, ir į 1998 m. sausio 15 d. Sprendimą *Mannesmann Anlagenbau Austria ir kt.* (C-44/96, EU:C:1998:4), kita veikla nei viešojo pobūdžio uždaviniai, kurie jai patikėti juos tiksliai išvardijant, gali būti laikoma jos bendro veiksnumo pagal privatinę teisę dalimi, nepriklausomai nuo jos pareigos vykdyti šiuos uždavinius.

27 Kita vertus, prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas paaiškina, kad taip pat galima manyti, jog šis formalus kvalifikavimas *ex lege* nėra lemiamas, nes nacionalinės sporto federacijos, kurių atžvilgiu CONI vykdo priežiūros įgaliojimus, pagal įstatymą įpareigotos siekti viešojo intereso tikslų, išsamiai išvardytų CONI įstatų 23 straipsnyje, laikytis CONI nurodymų ir leisti jam atlikti patikrinimus, turi būti pripažintos sporto tikslais CONI, be to, jos turi paisyti nešališkumo ir skaidrumo principų. Esant šioms sąlygoms, būtų galima manyti, kad bet kokia papildoma veikla, kaip antai nešimo paslaugos, yra funkcinio pobūdžio atsižvelgiant į viešąjį uždavinių pobūdį ir laikoma sudedamąja jų dalimi.

28 Antra, prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, pažymėjęs, kad FIGC neapima Direktyvos 2014/24 2 straipsnio 1 dalies 4 punkto c papunktyje numatytos alternatyvos pirma ir trečia dalys, kelia klausimą, ar ši federacija tenkina šios alternatyvos antroje dalyje nurodytą sąlygą, pagal kurią tam, kad subjektas galėtų būti laikomas viešosios teisės reglamentuojamu subjektu, jis turi būti prižiūrimas viešosios valdžios institucijos, kaip antai CONI.

29 Šiuo klausimu prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad CONI, kuris pats pavaldus *Ministro per i beni e le attività culturali* (Kultūrinio paveldo ir kultūrinės veiklos ministras), nacionalinių sporto federacijų, kaip antai FIGC, atžvilgiu turi įvairių įgaliojimų, pavyzdžiui, pripažinti sporto tikslais, prižiūrėti ir vadovauti viešojo pobūdžio veiklai, tvirtinti metines finansines ataskaitas ir priimti sprendimą taikyti laikinąjį administravimą.

30 Vis dėlto jis taip pat pažymi, kad gali būti laikoma, jog CONI nedaro lemiamos įtakos FIGC dėl to, kad nacionalinės sporto federacijos dalyvauja aukščiausiose CONI organuose ir kad CONI įgaliojimai jų atžvilgiu nepriskirtini prie paprastai vykdomos viešosios teisės reglamentuojamų subjektų priežiūros, nes metinės ataskaitos tvirtinamos tik patikrinus, kaip naudojamos viešosios lėšos.

31 Šiomis aplinkybėmis *Consiglio di Stato* (Valstybės Taryba) nutarė sustabdyti bylų nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos du prejudicinius klausimus (jie suformuluoti identiškai bylose C-155/19 ir C-156/19):

„1. a) Ar, vadovaujantis nacionalinės sporto teisės aktais, [FIGC] gali būti kvalifikuojama kaip viešosios teisės reglamentuojamas subjektas, nes yra įsteigta būtent tam, kad patenkintų bendrojo intereso poreikius, kurie nėra pramoninio ar komercinio pobūdžio?

b) Visų pirma, ar kvalifikuojant tokią organizaciją taikomą teleologinį reikalavimą tenkina [FIGC], nors ji nėra įsteigta oficialiu viešojo administravimo institucijos aktu ir veikia kaip asociacija, atsižvelgiant į tai, kad ji priklauso (sporto) sektoriui, organizuotam pagal viešosios teisės reglamentuojamus modelius, ir įpareigota laikytis [CONI] ir tarptautinių sporto organizacijų parengtų principų ir taisyklių, nes yra nacionalinio viešosios teisės subjekto pripažinta sporto organizacija?

c) Ar tokį reikalavimą gali tenkinti tokia sporto federacija, kaip [FIGC], kuri gali pati finansuoti savo veiklą, kai vykdo ne viešąją veiklą, kaip antai nagrinėjamą pagrindinėse bylose, ar, priešingai, pirmenybė teiktina būtinybei užtikrinti, kad ji, sudarydama bet kokias sutartis su trečiaisiais asmenimis, visais atvejais taikytų viešųjų pirkimų taisykles?

2. a) Ar, atsižvelgiant į teisinius CONI ir FIGC santykius, CONI daro lemiamą įtaką FIGC, atsižvelgiant į jo teisės aktuose numatytus įgaliojimus pripažinti sporto tikslais bendroves, tvirtinti metines finansines ataskaitas, prižiūrėti federacijos organų valdymą ir tinkamą veikimą ir užtikrinti jų laikiną valdymą?

b) Ar, priešingai, tokie įgaliojimai nėra pakankami, kad būtų įvykdyta sąlyga dėl viešosios teisės reglamentuojamo subjekto daromos lemiamos įtakos, turint omenyje tai, kad sporto federacijų pirmininkai ir atstovai pagrindiniuose [CONI] organuose turi kvalifikuotąją daugumą?“

32 2019 m. balandžio 2 d. Teisingumo Teismo pirmininko sprendimu bylos C-155/19 ir C-156/19 buvo sujungtos, kad būtų bendrai vykdoma rašytinė ir žodinė proceso dalys ir priimtas galutinis sprendimas.

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

33 Pirmuoju klausimu prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Direktyvos 2014/24 2 straipsnio 1 dalies 4 punkto a papunktis turi būti aiškinamas taip, kad subjektas, kuriam pavesta vykdyti nacionalinėje teisėje išsamiai apibrėžtus viešojo pobūdžio uždavinius, gali būti laikomas įsteigtu specialiai patenkinti bendrojo intereso poreikius, kurie nėra pramoninio ar komercinio pobūdžio, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, nors jis įsteigtas ne kaip viešojo administravimo institucija, o kaip privatinės teisės reglamentuojama asociacija, ir tam tikrą savo neviešojo pobūdžio veiklą gali finansuoti pats.

34 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal Direktyvos 2014/24 2 straipsnio 1 dalies 4 punkto a–c papunkčius subjektas turi būti laikomas „viešosios teisės reglamentuojamu subjektu“, kai, pirma, jis įsteigtas siekiant konkretaus tikslo – patenkinti bendrojo intereso poreikius, kurie nėra pramoninio ar komercinio pobūdžio, antra, jis turi teisinį subjektiškumą ir, trečia, didžiąja dalimi finansuojamas valstybės, regionų ar vietos valdžios institucijų ar kitų viešosios teisės reglamentuojamų subjektų lėšomis arba jų valdymas yra prižiūrimas tų institucijų ar subjektų, arba jie turi administracinį, valdymo ar priežiūros organą, kurio daugiau kaip pusę narių skiria valstybės, regionų ar vietos valdžios institucijos arba kiti viešosios teisės reglamentuojami subjektai.

35 Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad Direktyvos 2014/24 2 straipsnio 1 dalies 4 punkto a–c papunkčiuose nurodytos sąlygos yra kumuliacinės, o trečiojoje sąlygoje minimi trys kriterijai savo ruožtu yra alternatyvūs (šiuo klausimu žr. 2013 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *IVD*, C-526/11, EU:C:2013:543, 20 punktą ir 2017 m. spalio 5 d. Sprendimo *LitSpecMet*, C-567/15, EU:C:2017:736, 30 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

36 Dėl pirmosios iš šių trijų sąlygų, nurodytos Direktyvos 2014/24 2 straipsnio 1 dalies 4 punkto a papunktyje, iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, jog Sąjungos teisės aktų leidėjas siekė privalomas viešųjų pirkimų teisės normas taikyti tik subjektams, įsteigtiems siekiant specialaus tikslo – tenkinti bendrojo intereso poreikius, kurie yra nepramoninio ir nekomercinio pobūdžio – ir kurių veikla atitinka tokius poreikius (šiuo klausimu žr. 2017 m. spalio 5 d. Sprendimo *LitSpecMet*, C-567/15, EU:C:2017:736, 35 punktą).

37 Šiuo klausimu pažymėtina, kad, nesvarbu, ar tai būtų nuo atitinkamo subjekto įsteigimo momento, ar vėliau, jis turi veiksmingai užtikrinti bendrojo intereso poreikių tenkinimą, o tokių poreikių užtikrinimą turi būti galima objektyviai konstatuoti (šiuo klausimu žr. 2002 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Universale-Bau ir kt.*, C-470/99, EU:C:2002:746, 63 punktą).

38 Nagrinėjamu atveju iš prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo paaiškinimų matyti, kad Italijoje bendrojo intereso veiklą, kurią sudaro sportas, vykdo visos nacionalinės sporto federacijos, atlikdamos šioms federacijoms Įstatyminio dekreto Nr. 242 15 straipsnio 1 dalyje aiškiai pavestus viešojo pobūdžio uždavinius, išsamiai išvardytus CONI įstatų 23 straipsnio 1 dalyje.

39 Šiuo klausimu atrodo, kad nemažai CONI įstatų 23 straipsnio 1 dalyje išvardytų uždavinių, kaip antai priežiūra, kad varžybos ir čempionatai būtų rengiami laikantis reikalavimų, dopingo prevencija ir baudimas už jį, taip pat rengimas olimpinėms ar aukšto meistriškumo žaidynėms, nėra pramoninio ar komercinio pobūdžio, tačiau tai turi patikrinti prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas. Tokiomis aplinkybėmis, jeigu nacionalinė sporto federacija iš tikrųjų vykdo tokias užduotis, ji tenkina Direktyvos 2014/24 2 straipsnio 1 dalies 4 punkto a papunktyje nurodytą sąlygą.

40 Šios išvados negali paneigti, pirma, tai, kad FIGC turi privatinės teisės reglamentuojamos asociacijos teisinę formą, todėl jos įsteigimas nesiejamas su formaliu aktu, kuriuo įsteigiama viešojo administravimo institucija.

41 Iš tiesų, viena vertus, Direktyvos 2014/24 2 straipsnio 1 dalies 4 punkto formuluotėje nėra jokios nuorodos nei į subjekto įsteigimo tvarką, nei į jo teisinę formą. Kita vertus, reikia priminti, kad sąvoka „viešosios teisės reglamentuojamas subjektas“ turi būti aiškinama naudojant funkcinį aiškinimo metodą, neatsižvelgiant į formalias jos taikymo sąlygas, net jeigu ši būtinybė prieštarauja tam, kad būtų daromas skirtumas, nelygu teisinė forma ar teisinė tvarka, taikoma atitinkamam subjektui pagal nacionalinę teisę, ar nuostatų, kuriomis įsteigiamas šis subjektas, teisinė forma (šiuo klausimu žr. 1998 m. lapkričio 10 d. Sprendimo *BFI Holding*, C-360/96, EU:C:1998:525, 62 punktą; 2003 m. gegužės 15 d. Sprendimo *Komisija / Ispanija*, C-214/00, EU:C:2003:276, 55 ir 56 punktus; taip pat 2013 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *IVD*, C-526/11, EU:C:2013:543, 21 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

42 Antra, neturi reikšmės ir tai, kad FIGC, be CONI įstatų 23 straipsnio 1 dalyje išsamiai išvardytų bendrojo intereso veiklos rūšių, vykdo ir kitą veiklą, kuri sudaro didžiąją visos jos veiklos dalį ir kurią ji pati finansuoja.

43 Iš tikrųjų Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad neturi reikšmės tai, jog, be veiklos, skirtos bendrojo intereso poreikiams tenkinti, subjektas vykdo ir kitą veiklą ir kad bendrojo intereso poreikių tenkinimas yra tik gana nereikšminga šio subjekto faktiškai vykdomos veiklos dalis, jeigu tas subjektas ir toliau tenkina poreikius, kuriuos konkrečiai privalo tenkinti (šiuo klausimu žr. 1998 m. lapkričio 10 d. Sprendimo *BFI Holding*, C-360/96, EU:C:1998:525, 55 punktą).

44 Reikia patikslinti, kad šiomis aplinkybėmis tai, kad nacionalinė sporto federacija finansuoja savo neviešojo pobūdžio veiklą, negali, kaip savo išvados 56 punkte pažymėjo generalinis advokatas, turėti kokios nors reikšmės, nes galėjimas finansuoti savo veiklą iš esmės neturi įtakos viešojo pobūdžio užduočių skyrimui.

45 Be to, kitokia išvada negalima ir atsižvelgiant į 1998 m. sausio 15 d. Sprendimą *Mannesmann Anlagenbau Austria ir kt.* (C-44/96, EU:C:1998:4).

46 Viena vertus, to sprendimo 20–35 punktuose pateikti samprotavimai aiškiai patvirtina šio sprendimo 43 punkte primintą jurisprudenciją, pagal kurią iš esmės nustatant, ar subjektas gali būti laikomas viešosios teisės reglamentuojamu subjektu, neturi reikšmės tai, kad šis subjektas vykdo kitą veiklą nei ta, kuria siekiama patenkinti bendrojo intereso poreikius ir kuri yra mažareikšmė.

47 Kita vertus, 1998 m. sausio 15 d. Sprendimo *Mannesmann Anlagenbau Austria ir kt.* (C-44/96, EU:C:1998:4) 38–41 punktuose išdėstyti samprotavimai nėra reikšmingi siekiant priimti sprendimą pagrindinėse bylose, kuriose nagrinėjamos situacijos požymiai skiriasi nuo tame sprendime aprašytos situacijos požymių: buvo nagrinėjama situacija, susijusi su perkančiosios organizacijos įsteigta ir jos didžiąja dalimi valdoma bendrove, kurios paskirtis – vykdyti komercinę veiklą, kuriai vykdyti pervedamos piniginės lėšos, gaunamos iš veiklos, perkančiosios organizacijos vykdomos tenkinant nepramoninio ir nekomercinio pobūdžio bendrojo intereso poreikius.

48 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pirmąjį klausimą reikia atsakyti, kad Direktyvos 2014/24 2 straipsnio 1 dalies 4 punkto a papunktis turi būti aiškinamas taip, kad subjektas, kuriam pavesta vykdyti nacionalinėje teisėje išsamiai apibrėžtus viešojo pobūdžio uždavinius, gali būti laikomas įsteigtu specialiai patenkinti bendrojo intereso poreikius, kurie nėra pramoninio ar komercinio pobūdžio, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, nors jis įsteigtas ne kaip viešojo administravimo institucija, o kaip privatinės teisės reglamentuojama asociacija, ir tam tikrą savo neviešojo pobūdžio veiklą gali finansuoti pats.

Dėl antrojo klausimo

49 Antruoju klausimu prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas siekia išsiaiškinti, ar Direktyvos 2014/24 2 straipsnio 1 dalies 4 punkto c papunktyje nurodytos alternatyvos antroji dalis turi būti aiškinama taip, kad nacionalinės sporto federacijos valdymas laikytinas prižiūrimu viešosios valdžios institucijos, atsižvelgiant, pirma, į šiai institucijai suteiktus įgaliojimus tokios federacijos atžvilgiu ir, antra, į tai, kad šios institucijos pagrindinius organus daugiausia sudaro visų nacionalinių sporto federacijų atstovai.

50 Šiuo klausimu reikia priminti, kad visi Direktyvos 2014/24 2 straipsnio 1 dalies 4 punkto c papunktyje numatyti alternatyvūs kriterijai, priminti šio sprendimo 34 punkte, rodo glaudžią subjekto priklausomybę nuo valstybės, regioninės ar vietos valdžios institucijų ar kitų viešosios teisės reglamentuojamų subjektų ir kad konkrečiai dėl kriterijaus, susijusio su valdymo priežiūra, reikia pažymėti, kad tokia priežiūra pasireiškia, kai nustatoma aktyvi atitinkamo subjekto valdymo priežiūra, dėl kurios šis subjektas yra priklausomas nuo viešosios valdžios institucijų, lygiavertė priklausomybei, kuri egzistuoja, kai tenkinamas vienas iš kitų dviejų alternatyvių kriterijų, o tai gali leisti viešosios valdžios institucijoms daryti įtaką to subjekto sprendimams viešųjų pirkimų srityje (šiuo klausimu žr. 2003 m. vasario 27 d. Sprendimo *Adolf Truley*, C-373/00, EU:C:2003:110, 68, 69 ir 73 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

51 Vadinasi, iš principo kontrolė *a posteriori* šio kriterijaus neatitinka, nes neleidžia viešosios valdžios institucijoms daryti įtakos atitinkamo subjekto sprendimams toje srityje (šiuo klausimu žr. 2013 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *IVD*, C-526/11, EU:C:2013:543, 29 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

52 Nagrinėjamu atveju iš nacionalinės teisės normų, visų pirma iš kartu taikomų Dekreto įstatymo Nr. 220 1 straipsnio, Įstatyminio dekreto Nr. 242 2 straipsnio 1 dalies ir 5 straipsnio 1 dalies, taip pat CONI įstatų 1 straipsnio 2 dalies ir 6 straipsnio 1 dalies nuostatų matyti, kad CONI, kaip institucija, atsakinga už sporto veiklos drausmę, reglamentavimą ir valdymą, iš esmės turi uždavinį, atsižvelgiant į sporto teisės autonomiją ir paisant tarptautinių sporto teisės principų, organizuoti ir stiprinti nacionalinį sportą, visų pirma rengti sportininkus ir imtis tinkamų priemonių pasiruošti olimpinėms žaidynėms, priimti dopingo prevencijos priemones ir skatinti sportą. Tam CONI nacionalinė taryba, kaip aukščiausioji Italijos sportui atstovaujanti institucija, skleidžia olimpines idėjas, užtikrina, kad būtų imamasi pasiruošimui olimpinėms žaidynėms būtinų priemonių, reglamentuoja ir koordinuoja nacionalinę sporto veiklą ir derina, be kita ko, nacionalinių sporto federacijų veiksmus.

53 Taigi atrodo, kad iš esmės vykdydamas reglamentavimo ir koordinavimo funkciją CONI yra vienijanti organizacija, kuri visų pirma siekia nacionalinėms sporto federacijoms nustatyti bendras sporto, etikos ir struktūrines taisykles, kad sporto veikla būtų reglamentuota suderintai, laikantis tarptautinių taisyklių, ypač kai organizuojamos varžybos ir vykdomas pasiruošimas olimpinėms žaidynėms. Šiuo klausimu taip pat reikia pažymėti, kad pagal Įstatyminio dekreto Nr. 242 7 straipsnio 2 dalies e punktą CONI vykdoma šių federacijų priežiūra, atrodo, iš esmės apsiriboja tinkamo varžybų organizavimo, ruošimo olimpinėms žaidynėms, aukšto meistriškumo sporto veiklos ir finansinės paramos naudojimo sritimis, o tai turi patikrinti prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

54 Vis dėlto iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos nematyti, kad CONI būtų pavesta išsamiai reglamentuoti kasdienę sporto veiklą arba dalyvauti konkrečiai valdant nacionalines sporto federacijas ir, kaip iš esmės savo išvados 29 punkte pažymėjo generalinis advokatas, bendraujant su bazinėmis struktūromis, kaip antai klubais, asociacijomis ir kitais viešaisiais ar privačiais subjektais, taip pat su bet kuriuo sportuoti norinčiu asmeniu.

55 Atrodo, kad tokią CONI vaidmens ir užduočių apibrėžtį patvirtina CONI įstatų 20 straipsnio 4 dalis, pagal kurią nacionalinės sporto federacijos, nors ir įpareigotos užsiimti sportine ir atitinkama skatinimo veikla, paisydamos CIO ir CONI sprendimų ir nurodymų, turi, pastarajam prižiūrint, techninę, organizacinę ir valdymo autonomiją sporto teisės srityje. Taigi atrodo, kad, išskyrus sritis, kuriose

CONI priklauso įgaliojimai įsikišti ir vykdyti priežiūrą, šios federacijos turi didelę autonomiją, kiek tai susiję su jų ir įvairių sporto šakos, už kurią jos atsakingos, aspektų valdymu, o jų santykiai su CONI iš pirmo žvilgsnio apsiriboja jo nustatytų bendrųjų gairių ir taisyklių laikymusi. Be to, Įstatyminio dekreto Nr. 242 15 straipsnio 4 dalyje patikslinama, kad būtent atitinkamos nacionalinės sporto federacijos asamblėja tvirtina ir prižiūri administravimo organo biudžeto orientacines programas, o tai taip pat parodo, kad šios federacijos turi visišką valdymo savarankiškumą.

56 Esant tokiai konfigūracijai, kuri, atsižvelgiant į didelę skirtingose valstybėse narėse padarytų pasirinkimų įvairovę, būdinga Italijos sporto teisei, reikia manyti, kad viešojo administravimo institucija, kuriai iš esmės pavesta nustatyti sporto srities taisykles, tikrinti jų tinkamą taikymą ir imtis veiksmų tik organizuojant varžybas ir paruošimą olimpinėms žaidynėms, nereglamentuojant įvairių sporto šakų organizacijų kasdienių organizavimo ir veiklos aspektų, iš pirmo žvilgsnio negali būti laikoma hierarchine institucija, tinkama kontroliuoti ir administruoti nacionalinių sporto federacijų valdymą, juolab tuo atveju, kai šios federacijos naudojasi valdymo autonomija.

57 Taigi atrodo, kad Italijos nacionalinėms sporto federacijoms suteikta valdymo autonomija *a priori* paneigia aktyvią CONI vykdomą priežiūrą, kuri jam leistų daryti įtaką nacionalinės sporto federacijos, kaip antai FIGC, valdymui būtent viešojo pirkimo sutarčių sudarymo srityje.

58 Vis dėlto tokia prezumpcija gali būti paneigta, jei įrodoma, kad faktiškai dėl įvairių CONI turimų įgaliojimų FIGC atžvilgiu atsiranda tokia šios federacijos priklausomybė nuo CONI, kad jis gali daryti įtaką jos sprendimams viešųjų pirkimų srityje. Šiuo atveju, atsižvelgiant į sporto varžybų, kurių organizavimas ir konkretus valdymas priklauso nacionalinių sporto federacijų kompetencijai, dvasią, kaip buvo nurodyta šio sprendimo 55 punkte, šių įvairių CONI įgaliojimų nereikia vertinti pernelyg techniškai ir juos aiškinti labiau materialiai, o ne formaliai.

59 Taigi prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi išnagrinėti, ar įvairūs CONI turimi įgaliojimai FIGC atžvilgiu leidžia teigti, kad egzistuoja priklausomybė, o kartu su ja – ir galimybė daryti įtaką. Nors tai turi patikrinti tik prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, Teisingumo Teismas, priimdamas prejudicinį sprendimą, vis dėlto prireikus gali pateikti paaiškinimų, kurie nacionaliniam teismui padėtų priimant savo sprendimą (šiuo klausimu žr. 2019 m. gegužės 2 d. Sprendimo *Fundación Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida Queso Manchego*, C-614/17, EU:C:2019:344, 37 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

60 Pirma, dėl CONI įgaliojimo pripažinti sporto tikslais nacionalines sporto federacijas, nurodyto Įstatyminio dekreto Nr. 242 5 straipsnio 2 dalies c punkte ir 15 straipsnio 5 ir 6 dalyse bei CONI įstatų 6 straipsnio 4 dalies b ir c punktuose, reikia pažymėti, kad, viena vertus, CONI tais tikslais taiko bendruosius teisės aktus, kurie, kaip teigiama Italijos vyriausybės rašytinėse pastabose, yra bendri visoms sporto asociacijoms, pageidaujančioms įgyti teisinį subjektiškumą ar vykdančioms nors ir minimalią viešąją veiklą. Kita vertus, iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos matyti, kad CONI pripažinimas yra tik išankstinis etapas, susijęs su pripažinimo sporto tikslais procesu, nes visos šios federacijos yra vienodai pripažįstamos pagal galiojančiuose Italijos teisės aktuose, šiuo atveju – 2000 m. vasario 10 d. Respublikos prezidento dekrete Nr. 361, nustatytas taisykles ir sąlygas.

61 Be to, iš kartu aiškintinų CONI įstatų 6 straipsnio 4 dalies c punkto ir 21 straipsnio 1 dalies nuostatų matyti (su sąlyga, kad prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas tai patikrins), kad kriterijai, kuriais remiantis suteikiamas pripažinimas, bet kuriuo atveju susiję ne su atitinkamos federacijos valdymo aspektais, bet su bendromis sąlygomis, kurias turi atitikti bet kuri nacionalinė sporto federacija sporto ir jo organizavimo srityje, taip pat su taisyklių ir bazinių principų, kai antai vidaus demokratijos, lyčių lygybės ir vienodų galimybių principų, laikymusi. Tuo pačiu klausimu reikia pridurti, kad pagal CONI įstatų 21 straipsnio 3 dalį CONI nacionalinė taryba gali atšaukti nacionalinės sporto federacijos pripažinimą tik tuo atveju, jei atitinkama federacija nebetenkina šių įstatų 21 straipsnio 1 dalyje nustatytų sąlygų.

62 Tiesa, kad, kaip savo išvados 71 punkte pažymėjo generalinis advokatas, pripažinimo procesas, kaip matyti iš Įstatyminio dekreto Nr. 242 5 straipsnio 2 dalies b punkto ir CONI įstatų 6 straipsnio 4 dalies b punkto nuostatų, yra susijęs su patikrinimu, ar atitinkamos nacionalinės sporto federacijos įstatai atitinka CONI nacionalinės tarybos apibrėžtus pagrindinius principus. Vis dėlto žodžių junginys „pagrindiniai principai“, aiškinamas su principais, kuriuos turi atitikti šių federacijų įstatų ir reglamentuojamosios nuostatos pagal Įstatyminio dekreto Nr. 242 16 straipsnio 1 dalį, taip pat CONI įstatų 21 straipsnio 1 dalies c punktą ir 22 straipsnio 1–3 dalis, lyg ir patvirtina, kad CONI nacionalinė taryba gali nustatyti tik organizacines taisykles, pagrįstas vidaus demokratijos principu, kurio turi būti paisoma šių federacijų įstatuose, bet negali joms taikyti išsamių ir imperatyvių valdymo taisyklių.

63 Kadangi CONI tik gali nustatyti pagrindinius principus tam, kad suderintų bendrai visoms nacionalinėms sporto federacijoms taikomus bendruosius teisės aktus ir užtikrintų, kad šios federacijos sporto šakoje, už kurią jos atsakingos, veiks nacionaliniu ir tarptautiniu lygmenimis, siekdamos įstatymuose nustatytų tikslų ir priimdamos šiuos įstatymus ir vidaus demokratijos principą atitinkančias įstatų ir reglamentuojamąsias nuostatas, iš pirmo žvilgsnio neatrodo, kad vien išankstinis FIGC pripažinimas sporto tikslais leistų CONI toliau vykdyti tokią aktyvią šios federacijos valdymo priežiūrą, dėl kurios būtų galima daryti įtaką jos sprendimams viešųjų pirkimų srityje.

64 Antra, kiek tai susiję su Įstatyminio dekreto Nr. 242 5 straipsnio 2 dalies a punkte ir 15 straipsnio 1 dalyje, taip pat CONI įstatų 20 straipsnio 4 dalyje ir 23 straipsnio 1bis ir 1ter dalyse numatytu CONI įgaliojimu priimti Italijos sporto federacijoms skirtas gaires, sprendimus, nurodymus ir instrukcijas, susijusius su šių federacijų kuruojamos sporto veiklos vykdymu, prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi patikrinti, ar, kaip per teismo posėdį teigė FIGC, CONI ir Italijos vyriausybė, visomis šiomis teisės nuostatomis siekiama nacionalinėms sporto federacijoms nustatyti bendras taisykles – plačias ir abstrakčias, arba bendras gaires dėl sporto organizavimo, kaip viešosios veiklos, todėl tai darydama CONI aktyviai nesikiša į šių federacijų valdymą taip, kad galėtų daryti įtaką jų sprendimams viešųjų pirkimų srityje, arba, ar, priešingai, CONI gali šioms federacijoms taikyti labai išsamias valdymo taisykles ir reikalauti iš jų konkretaus valdymo modelio taikymo, būtent viešojo pirkimo sutarčių sudarymo srityje (šiuo klausimu žr. 2001 m. vasario 1 d. Sprendimo *Komisija / Prancūzija*, C-237/99, EU:C:2001:70, 50–52 ir 57 punktus).

65 Trečia, kiek tai susiję su CONI įgaliojimais sporto tikslais tvirtinti nacionalinių sporto federacijų įstatus, reikia pažymėti, kad naudodamasis šiais įgaliojimais, nurodytais įstatų 7 straipsnio 5 dalies l punkte ir 22 straipsnio 5 dalyje, CONI gali tik vertinti, ar šių federacijų įstatai atitinka įstatymus, jo įstatus ir jo apibrėžtus pagrindinius principus. Šiomis aplinkybėmis prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi patikrinti, ar tvirtindamas įstatus CONI galėjo įpareigoti FIGC atlikti tokius pakeitimus, dėl kurių būtų apribota jos valdymo autonomija, arba išnagrinėjęs jos įstatus atšaukti FIGC pripažinimą, motyvuodamas tuo, kad ji nepritarė pakeitimams, kuriais siekta apriboti jos valdymo autonomiją ar net reikalauti iš jos atitinkamo elgesio valdymo srityje.

66 Ketvirta, dėl CONI įgaliojimų tvirtinti nacionalinių sporto federacijų metines finansines atskaitas ir metinius biudžetus, nurodytų Įstatyminio dekreto Nr. 242 15 straipsnio 3 dalyje ir CONI įstatų 7 straipsnio 5 dalies g2 punkte ir 23 straipsnio 2 dalyje, reikia pažymėti, kad prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi patikrinti, ar tuo tikslu CONI vykdo tik visiškai buhalterinę finansinių atskaitų ir biudžeto pusiausvyros kontrolę, o tai rodytų, kad jis aktyviai neprižiūri šių federacijų valdymo (šiuo klausimu žr. 2001 m. vasario 1 d. Sprendimo *Komisija / Prancūzija*, C-237/99, EU:C:2001:70, 53 punktą ir 2013 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *IVD*, C-526/11, EU:C:2013:543, 29 punktą), arba, ar CONI tikrina ir esamą šių federacijų valdymą, būtent vertina skaičių tikslumą, teisėtumą, taupymo paieškas, pelningumą ir racionalumą, o tai įrodytų, kad valdymas prižiūrimas aktyviai (šiuo klausimu žr. 2003 m. vasario 27 d. Sprendimo *Adolf Truley*, C-373/00, EU:C:2003:110, 73 punktą).

67 Konkrečiai dėl finansinių atskaitų tvirtinimo prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi patikrinti, ar vienintelė „sankcija“, kai CONI nepatvirtina finansinių ataskaitų, yra šių ataskaitų nepaskelbimas. Tokie požymiai leistų įrodyti, kad CONI šiuo klausimu neturi įgaliojimų taikyti prievartos priemonių nacionalinėms sporto federacijoms.

68 Kiek tai susiję su biudžeto patvirtinimu, prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turės patikrinti, ar, kaip matyti iš CONI per posėdį pateiktų paaiškinimų, nacionalinės sporto federacijos *in fine* priima sprendimus dėl savo biudžeto, ir CONI negali prieštarauti jo priėmimui ir taip kontroliuoti šių federacijų valdymo šiuo aspektu, o tai dar kartą rodytų, kad CONI neturi įgaliojimų taikyti prievartos priemonių.

69 Kiek tai susiję su CONI įstatų 23 straipsnio 2 dalyje numatytais įgaliojimais nustatyti nacionalinėms sporto federacijoms skiriamas finansines lėšas ir apibrėžti konkrečius šių lėšų skyrimo sektorius, prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turės patikrinti šių įgaliojimų įtaką konkrečiam FIGC valdymui ir jos laisvei priimti sprendimus viešųjų pirkimų srityje. Šiuo atveju prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turės atsižvelgti į tai, kad, pirma, pagal šią nuostatą viešosios lėšos, atrodo, paskirstomos atsižvelgiant į labai bendras sporto veiklos, kiek tai susiję su jos viešuoju pobūdžiu, kategorijas, t. y. jaunimo sporto skatinimas, ruošimas olimpinėms žaidynėms ir aukšto meistriškumo sportininkų rengimas, ir, antra, kad konkrečiu FIGC atveju, kaip matyti iš nutarčių dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą ir per teismo posėdį pateiktų paaiškinimų, viešas šios federacijos finansavimas yra minimalus, nes ši federacija daugiausiai finansuoja pati save.

70 Penkta, dėl CONI įstatų 7 straipsnio 5 dalies hl punkte numatytų CONI įgaliojimų skirti auditorius, jam atstovaujančius nacionalinėse sporto federacijose, reikia pažymėti, kad prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turės patikrinti, ar auditoriai gali daryti įtaką šios federacijos valdymo politikai, be kita ko, viešųjų pirkimų srityje, atsižvelgiant į tai, kad, kaip matyti iš FIGC ir CONI pateiktų rašytinių pastabų, šie auditoriai neturi jokios veto teisės ar atstovavimo ir valdymo įgaliojimų.

71 Šešta, dėl Įstatyminio dekreto Nr. 242 5 straipsnio 2 dalies e punkte ir CONI įstatų 6 straipsnio 4 dalies e ir e1 punktuose, 7 straipsnio 5 dalies e punkte ir 23 straipsnio 3 dalyje numatytų CONI įgaliojimų prižiūrėti nacionalinėms sporto federacijoms patikėtos viešojo pobūdžio veiklos vykdymą ir apskritai tinkamą šių federacijų veikimą reikia pažymėti, kad prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turės patikrinti šios priežiūros apimtį, kiek tai susiję su federacijų valdymo autonomija ir jų gebėjimu priimti sprendimus viešųjų pirkimų srityje. Konkrečiai tariant, prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turės patikrinti, ar, kaip nurodyta šio sprendimo 53 punkte, tinkamo nacionalinių sporto federacijų veikimo priežiūra iš esmės apsiriboja reikalavimus atitinkančio varžybų organizavimo, ruošimo olimpinėms žaidynėms, aukšto meistriškumo sportininkų rengimo ir finansinės paramos naudojimo sritimis, ar vis dėlto CONI vykdo aktyvesnę šių federacijų valdymo priežiūrą.

72 Kiek tai konkrečiai susiję su CONI įgaliojimais priimti sprendimus dėl nacionalinių sporto federacijų laikinojo administravimo tais atvejais, kai yra didelių jų valdymo trūkumų arba valdymo organai padaro didelių sporto teisės pažeidimų, kai šios federacijos negali veikti ar kyla sporto varžybų atitikties reikalavimams problemų, prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, tam, kad paneigtų aktyvios minėtų federacijų valdymo priežiūros buvimą, turi nustatyti, ar, kaip teigė FIGC, CONI ir Italijos vyriausybė savo rašytinėse pastabose ir per teismo posėdį, šie CONI intervencijos atvejai, kaip nurodyti Įstatyminio dekreto Nr. 242 5 straipsnio 2 dalies e-ter punkte ir 7 straipsnio 2 dalies f punkte, taip pat CONI įstatų 6 straipsnio 4 dalies f1 punkte, 7 straipsnio 5 dalies f punkte ir 23 straipsnio 3 dalyje, yra tik nacionalinių sporto federacijų teisėtumo, o ne jų valdymo politikos priežiūra, ir ar, nepriklausomai nuo išskirtinės aplinkybės, kad priimamas sprendimas dėl laikinojo administravimo, šių įgaliojimų įgyvendinimas neapima nuolatinės šių federacijų valdymo priežiūros (šiuo klausimu žr. 2001 m. vasario 1 d. Sprendimo *Komisija / Prancūzija*, C-237/99, EU:C:2001:70, 55 ir 56 punktus).

73 Reikia patikslinti, kad, kaip savo išvados 66 punkte iš esmės pažymėjo generalinis advokatas, siekiant įvertinti, ar CONI aktyviai prižiūri FIGC valdymą ir ar jis gali daryti įtaką jos sprendimams viešųjų pirkimų srityje, būtina bendrai išnagrinėti atskirus CONI įgaliojimus, turint omenyje, kad apskritai būtent įrodymų visuma gali atskleisti, ar tokia priežiūra egzistuoja (šiuo klausimu žr. 2001 m. vasario 1 d. Sprendimo *Komisija / Prancūzija*, C-237/99, EU:C:2001:70, 59 punktą).

74 Dėl prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nurodytos aplinkybės, kad nusprendus, jog CONI prižiūri nacionalinių sporto federacijų, kaip antai FIGC, valdymą, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2014/24 2 straipsnio 1 dalies 4 punkto c papunktyje numatytą antrąją alternatyvą, šios federacijos, atsižvelgiant į tai, jog sudaro daugumą CONI pagrindiniuose patariamuosiuose kolegialiuose organuose pagal Įstatyminio dekreto Nr. 242 4 ir 6 straipsnius, daro CONI veiklai įtaką, kuri yra atsvara šiai priežiūrai, reikia pažymėti, kad ši aplinkybė būtų svarbi, tik jeigu būtų galima įrodyti, kad kiekviena nacionalinė sporto federacija, vertinama atskirai, gali daryti reikšmingą įtaką CONI jos atžvilgiu vykdomai valdymo priežiūrai ir dėl to šią priežiūrą ta įtaka atsvertų, o tokia nacionalinė sporto federacija atgautų valdymo laisvę, nepaisant kitų nacionalinių sporto federacijų, kurių situacija analogiška, įtakos.

75 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į antrąjį klausimą reikia atsakyti, kad Direktyvos 2014/24 2 straipsnio 1 dalies 4 punkto c papunktyje numatytos alternatyvos antra dalis turi būti aiškinama taip, kad tuo atveju, kai nacionalinė sporto federacija pagal nacionalinę teisę naudojasi valdymo autonomija, šios federacijos valdymas gali būti laikomas prižiūrimu viešosios valdžios institucijos, tik jeigu išnagrinėjus visus šios institucijos turimus įgaliojimus šios federacijos atžvilgiu nustatoma, kad egzistuoja aktyvi valdymo priežiūra, dėl kurios iš esmės paneigiama ši autonomija ir ši institucija gali daryti įtaką šios federacijos sprendimams viešųjų pirkimų srityje. Aplinkybė, kad įvairios nacionalinės sporto federacijos daro įtaką atitinkamos viešosios valdžios institucijos veiklai dėl to, kad jos sudaro daugumą tos institucijos pagrindiniuose kolegialiuose sprendimus priimančiuose organuose, yra reikšminga tik tuo atveju, jei gali būti įrodyta, kad kiekviena iš šių federacijų atskirai gali daryti reikšmingą įtaką šios institucijos jos atžvilgiu vykdomai viešajai priežiūrai ją atsverdamos ir kad dėl to tokia nacionalinė sporto federacija atgauna valdymo laisvę, nepaisant kitų nacionalinių sporto federacijų, kurių situacija analogiška, įtakos.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

76 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

1. **2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/24/ES dėl viešųjų pirkimų, kuria panaikinama Direktyva 2004/18/EB, 2 straipsnio 1 dalies 4 punkto a papunktis turi būti aiškinamas taip, kad subjektas, kuriam pavesta vykdyti nacionalinėje teisėje išsamiai apibrėžtus viešojo pobūdžio uždavinius, gali būti laikomas įsteigtu specialiai patenkinti bendrojo intereso poreikius, kurie nėra pramoninio ar komercinio pobūdžio, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, nors jis įsteigtas ne kaip viešojo administravimo institucija, o kaip privatinės teisės reglamentuojama asociacija, ir tam tikrą savo neviešojo pobūdžio veiklą gali finansuoti pats.**

2. **Direktyvos 2014/24 2 straipsnio 1 dalies 4 punkto c papunktyje numatytos alternatyvos antra dalis turi būti aiškinama taip, kad tuo atveju, kai nacionalinė sporto federacija pagal nacionalinę teisę naudojasi valdymo autonomija, šios federacijos valdymas gali būti laikomas prižiūrimu viešosios valdžios institucijos, tik jeigu išnagrinėjus visus šios institucijos turimus**

įgaliojimus šios federacijos atžvilgiu nustatoma, kad egzistuoja aktyvi valdymo priežiūra, dėl kurios iš esmės paneigiama ši autonomija ir ši institucija gali daryti įtaką šios federacijos sprendimams viešųjų pirkimų srityje. Aplinkybė, kad įvairios nacionalinės sporto federacijos daro įtaką atitinkamos viešosios valdžios institucijos veiklai dėl to, kad jos sudaro daugumą tos institucijos pagrindiniuose kolegialiuose sprendimus priimančiuose organuose, yra reikšminga tik tuo atveju, jei gali būti įrodyta, kad kiekviena iš šių federacijų atskirai gali daryti reikšmingą įtaką šios institucijos jos atžvilgiu vykdomai viešajai priežiūrai ją atsverdamos ir kad dėl to tokia nacionalinė sporto federacija atgauna valdymo laisvę, nepaisant kitų nacionalinių sporto federacijų, kurių situacija analogiška, įtakos.

Parašai.